

den Forudsætning, at Undersøgelses-Udvalget blev saa talrigt som muligt, og at de enkelte Medlemmer derefter kun deeltog i de foresaldende Forretninger i saa stort Omfang, som den Enkeltes Tid, individuelle Kundskaber og øvrige Forhold tillode, og som det samlede Udvalgs Autorisation tilstødede. I Hensyn hertil har Majoriteten meent at burde foreslaae Thinget at vælge et Udvalg af 5 Medlemmer.

Overeensstemmende med alt det Foregaaende tillader Udvalgets Majoritet sig at foreslaae: At Thinget udnævner 5 Medlemmer af dets Midte til at sammentræde i en Commission, for, efter nærmere fælles Overeenskomst, at foranstalte undersøgt, og derefter indkomme med Beretning til Thinget om, hvorledes Grundlovens 88de §, der lyder:

„At alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov“

kan efterkommes, uden at deres Interesser trædes for nær, som støttende sig til en tidligere Lovgivning ere i Besiddelse af almindelige eller særlige Forrettigheder, og hvorledes tillige de, som maatte være mindre istand til at modstaae Følgerne af den ved en eventuel større Næringsfrihed forøgede Concurrence, kunne stiftes mod Nød.

Udvalgets Mindretal — David og J. C. Larsen — formener derimod, at der i de paa-pegede Omstændigheder ikke ligger tilstrækkelig Anledning til ved Rigsdagsmedlemmer at lade foretage en Undersøgelse af Næringsforholdene over hele Landet, ligesom vi heller ikke troe, at en saa omfattende Undersøgelse ad den af Fleertallet betegnede Wei og paa den af samme foreslaaede Maade — vilde selv under de gunstige Forudsætninger, navnlig med Hensyn til den Tid, som de Udnævnte derpaa kunde anvende — kunne love noget Udbytte, der enten virkelig var brugbart eller i saa Fald ikke paa en simplere og lettere Maade havde ladet sig tilveiebringe. Det forekommer os overhovedet, at Opgaven, stillet paa den af Fleertallet foreslaaede Maade, vilde langt mere egne sig til at gjøres til Gjenstand for

et Priissspørgsmaal end til Behandling af en parlamentarisk Commission, idet vi dog derhos indrømme Muligheden af, at de ved et saadant Priissspørgsmaal foranledigede Besvarelser kunde paavise enkelte Forhold og Retninger, i hvilke den private Undersøgelse ikke tilstrækkeligen havde kunnet trænge ind, og som derefter kunde gjøre en parlamentarisk Undersøgelse ønskelig. Vi tør derfor saa meget mindre tilraade Thinget at gaae ind paa Majoritetens Forslag, som vi føle os forvissede om, at paa den ene Side Forhaabninger og Forventninger og paa den anden Side Frygt og Uro i betydelig Grad ville blive vakte ved en saadan Commissions Nedsættelse; men dette kunne vi ikke andet end ansee for lidet ønskeligt, især naar det dog ikke kan forventes, at Undersøgelsen vil kunne føre til noget stort Resultat. Men ogsaa med Hensyn til Thinget selv kunne vi ikke andet end finde det lidet tilraadeligt at paatage sig en Undersøgelse, hvortil det neppe maatte være i Besiddelse af de fornødne disponible Kræfter. Disse Betragtninger, som vi tillade os at anbefale Thingets Overveelse, maae fritage os for nærmere at gaae ind paa at undersøge, om det, for ad Lovgivningens Wei at stride til en Fuldbgyrdelse af Grundlovens § 88, overhovedet maatte ansees for nødvendigt, at Næringsforholdene overalt i Landet først blive undersøgte.

David. O. Leerup. J. C. Larsen.

Lunde. Tscherning.

Formand og Ordfører.